

Lokalitet: For enden af Henrik Dalgas vej

Baggrund: [Natur – skov]

Speak: [Ældre mand – Henrik Dalgas]

”Goddag og velkommen til mit hjem... Mit navn er Henrik Dalgas... Jeg er sådan set død – ja

faktisk døde jeg i 1967, men alligevel lever der stadig noget af mig i Ilskov. F.eks. står du for

enden af min vej – eller i hvert fald er den opkaldt efter mig. Tænk at skulle få opkaldt en vej

efter sig. Det er fornøjeligt. Jeg boede det meste af mit liv på gården her, men lad mig starte

med begyndelsen:

Jeg blev født i 1893 og var barnebarn af Enrico Dalgas. Min bedstefar var medstifter af Det

Danske Hedeselskab i 1866, så det er altså ikke fra fremmede at jeg fik mine interesser for

opdyrkningen af heden.

I 1917 blev jeg bestyrer for Jysk Myremalmplantage i Ilskov. Vi opkøbte og solgte myremalm til

gasværker i hele Norden.

I virksomheden brugte vi overskuddet til at beplante og opdyrke de omliggende heder til skov

og landbrugsjord. Efterhånden som plantagerne voksede op solgte vi træet til savværkerne.

Jeg blev også sognerådsmedlem og var bl. a. med til at sætte gang i egnens kartoffelavl. Det

gør vi jo stadig en del i herude, ser jeg... [klukkende latter]

Der er en del af bebyggelserne i Ilskov by, som ligger på noget af min jord, som jeg solgte fra.

Forsamlingshuset ligger f.eks. på en grund som jeg gav til formålet, mod at der ikke skulle

nydes stærke drikke på stedet. Det synes borgerne i Ilskov vist at have glemt...

[forurettet

grynt]

Det er nu rart at vide at nogle af de aftryk jeg satte dengang stadig påvirker de gode folk i

Ilskov. [Hvisker] Hvis I vil helt tæt på mig, må I finde mit gravsted på kirkegården ved Ilskov

kirke...”